

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עב.

מסורת הש"ס

(א) וְלֵב עַם, (ב) לִי דְהִיָּה
(ג) בִּיב עַם, (ד) וְיִרְבֶּה
לִיחָה עֲבָדָה בְּקִרְיָה וְעַי
וְיִרְבֶּה, (ה) מִטְרֹת מִיָּה
מִיָּה עֵינֵי חַיִּים, (ו) גִּבְרֹת
כֹּה, (ז) מִלֵּן שֶׁנֶּהֱיָה
לְעַם הַקִּהָה, (ח) עֵיב חַיִּים
(ט) גִּבְרֵי יָם, (י) שֶׁנֶּהֱיָה
מִדָּד, לְמַעַם כֹּל זֶמֶן שֶׁלֹּא מִדָּד
לֵב קֹה מִיִּסְרָה לִיחָה
מִשְׁכֵּה וְיִרְבֶּה מִיָּה לֵב קִיחָה
לֵב עֵיב חַיִּים, (י) מִיָּה
דִּשְׁמָה קִיחָה לֵב מִיָּה, (יא)
שֶׁלֹּא מִיָּה, (יב) מִיָּה
רִשִׁי, (יג) לְמַעַם כֹּל זֶמֶן
שֶׁנֶּהֱיָה מִיָּה, (יד) רִשִׁי
מִיָּה, (טו) מִיָּה
וְיִרְבֶּה מִיָּה, (טז) מִיָּה
(יז) מִיָּה מִיָּה מִיָּה

מוסף דע"י

[illegible][illegible]

להאי ישראל דהא מחיל עליה: **אמאי נסבר.** הא לא קניו **בדברא** ^(ט) ומאי לא ניין לסיבון. הא לא שייך ביה היטבון ^(י) קאמר אינה נמרות שום גוילה דעובד כוכבים דכל היכא ^(יא) אלא ש"מ משיכס קנס. הלכך קניס קמא והדר קניס

ניתן להשיבון דאינו בתורת הישבון
אי הכי אימא סיפא *בא חבירו ונטלה ממנו
דנהרג עליה בשלמא רישא משום דצעריה
לישראל אלא סיפא מאי עביד אלא ש"מ
דמשיכס בעובד כוכבים קונה ש"מ ההוא
דאל לחבריה אי מוכיבנא לה לא הא
למוכיבנא לה אול וזנה לאיניש
אמרינא אמר רב יוסף יקנה קמא א"ל אביי
לא פסק ומנא תימנא דכל היכא דלא
פסק לא קנה דתנן ^(א)המוכר יינו לעובד
כוכבים פסק עד שלא מדר דמיו מותרין
עד שלא פסק דמיו אסורין מאי הוי
עלה ^(ב)מאי הוי עלה כדקאמרינן דלמא
נסך שאני ת"ש דאמר רב אידי
אבין עובדא הוה בי רב חסדא ורב
חסדא בי רב הונא ופשיטה מהא ^(ג)דיתני
משך חמיו ופועליו והכניסן לתוך ביתו
פסק עד שלא מדר ובין מדר עד שלא
פסק לא קנה ושניהן יכולין לחזור בתן ^(ד)פרקן

והכניסם לתוך ביתו פסק עד שלא מדר אן
עד שלא פסק שניהו יכולין לחזור בהו
הוא מוכינא לה להא ארעא מוכינא לך במאור
ועשרין אמר רב כהנא קנה קמא מנה
אסורו והלכתא כרב עקב מנה
אפילו תרי מגו תלתא ⁽⁶⁾ כדאמר בתלמא
בארבעה יעד דאמר בארבעה וכ"ש היכא
בדששימי בתלתא ואתו תלתא ושמוה וא"ל
טפי אמר רב פפא דינא הוא דמעכב מ
היושע ממאי דהני קים להו טפי דלמא הני
הונא כריה דרב היושע: **מתני** נטל את ה
עובד כוכבים וחזר ומדר לתוך צלותיו של
אסור המערה מכלי אל כלי את שעירה כ
אסור: **גמ'** תנן הים ⁽⁷⁾ הנצוק והקספרס ומשק
לטהרה האשבורן חיבור לטומאה ולטהרו
ממשקה טופח חיבור לענין יין נסך אמר
הא אילמא מרתנן הנצוק והקספרס
לטהרה ולא לטהרה לטומאה ולמ
לענין יין נסך הוי חיבור אימא סיי
לטהרה לטומאה ולטהרה הוא דהוי חיבור
חיבור ⁽⁸⁾ אלא מהא ליכא למשמע מינה
לתוך צלותיו של עובד כוכבים וחזר ומדר

[illegible]

אחד מהן ארבעים סאה ונאזק וקטפרס ומסקה טופח מהבדן אינו חיבור (שם). אל
 או סיפא, ותנא אידך אטו הכוה ולא ידעינן כי מידיהו דקא דנגמח מניה (שם).

וְכָן גִּיּוּלָהּ וְכָל הַיּוֹכָד לְדִלְתָּהּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 מִיּוֹן עֲשׂוּבָה כּוֹכָבִים לֹא קִיּוּם דִּישְׁאֵל
 יִתְחַל דְּמֶרֶה הָיָה. וְהִיא לְשׁוֹ פִּרְעוֹת
 אֵי יוֹהֵרָה עַל שְׂגוּל וְלֹא יִתֵּן לְהִשְׁבּוֹן
דְּבִאָּה לֹא יִתֵּן לְחִישְׁבוֹן. פִּי"ה (א) דְּלֹא
 שִׁיךְ יִתֵּן הִשְׁבּוֹן וְכָל הַיּוֹכָד
 לְדִלְתָּהּ בְּרָחוּתִים דִּישְׁאֵל יִתְחַל
 וְנִתְחַל הִרְיֵאֵל נִמְי לֹא קִנָּה הַגִּיּוּלָהּ
 וְאִפִּי"ה אִתְּחַל בְּחֹרֶת הִשְׁבּוֹן דְּכִתִּיב
 שֶׁהָיָה הַגִּיּוּלָהּ וְנִתְחַל דְּהִי"ס מִתְחַל
 וְאִתְּחַל חִיּוֹב בֶּה רֶזֶק מִשּׁוֹ עֲמֹרָה
 דִּישְׁאֵל אִתְּחַל הַחֲרָק לִימֵר וְלֹא יִתֵּן
 לְהִשְׁבּוֹן פִּשְׁטָה וְיִתְחַל מ"ד שְׂחָה
 לְעֵצֵי שִׁיבָה בִּיה וְאִתְּחַל לְחִי"ס דְּפִרְשֵׁי
 הַגִּיּוּלָהּ דְּקִלְמֵר מִשְׁכִּיבָה קִינָה עֲשׂוּבָה
 כּוֹכָבִים לְכַלֵּי עֲלֵמָה דְּלִיבָה לְדִלְתָּהּ
 וְחִי כְּגוֹן בְּמִצְיָהּ וְנִתְחַל מִי אִתְּחַל
 וְאִתְּחַל מִיּוֹן רִאִיָּה מְגוֹל לְמִתְקָה וְנִתְחַל
 וְאִתְּחַל דְּס"ל דְּלִי אִתְּחַל קִינָה עֲשׂוּבָה
 כּוֹכָבִים בְּמִתְקָה אָף בְּגוֹל נִמְי לֹא
 נִתְחַל דְּלִי דְּמִי לְמִצְיָהּ וְנִתְחַל
 דְּכִתְּיִירָה אִתְּחַל לְדִיָּה אֲזַל גּוֹל
 וְדִכְּיִירָה אִתְּחַל לְדִיָּה אִי לֹא מִהִי
 מִשְׁכִּיבָה בְּמִתְקָה לֹא מִהִי אָף בְּגוֹל:
 אִם

ענין יכולין לחזור בהן מדרבנן גברא דאמר ליה לחבריה וזו אול זכנה לאיניש אחרינא ופ' לה רב יעקב מנהר פקוד א"ל כדשיימי בתלתא ער דאמי בתלתא כדשיימי א"ל כדאמי בתרבעה א"ל ליתו תלתא אחריני דקים יקף לה רב הונא בריה דרב קים להו טפי ויהלכתא כרב פך ומדר לתוך צלוחיתו של ישראל אם יש בו עעכת יין ומותר ואת שעירה לתוכו טופח אינו חיבור לא לטומאה אמר רב הונא נצוק וקטפרים רב נחמן לרב הונא מנא ומשקה טופח אינו חיבור והוא דלא הוי חיבור האשבורן חיבור לטומאה הא לענין יין נסך לא הוי נטל את המשפך ומדר לתוך צלוחיתו של ישראל אם

דייני נחית ולא אוליג בחר רובא
 רבא ומלמטה נקב סקאר ומושיבין
 וזוית: **אס יש בו.** בשולי המשק:
 יד כובדים. ובגמרא [ע"ב] מפרש הוה
 רב צבור כובדי המערה וליאטריק
 ד גרוא: **בב' הנוק.** קלוח צינור
 של תל גבוה וקוף: **ושקע טופס.**
 אינו חיבור **לא לטומאה.** אס משקין
 מנחן ומנחן ומשקע טופס משקין
 שאין בה ארבעים סאה וגזוק או
 לו טעילה: **האשבורין.** ביקוע ארץ
 שאר אף מה שכלי העליין דרך נקוב:
 הא

והוא ליכא למשמע מינה. דידאי מחני' לאו כולה

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) נמי' דלחמרי כחלתא.
 גי' עין בתוספות פ"ק
 דמסדרין דף ו' בדיה
 ביעוב: (ו) רש"י דיה
 משך וס' לוח בימי דלאו
 משה אלא ששן:
 (ז) רוב' דיה ומאי וס'
 פ"ה הא לא שין ביה
 השגון דכל היכל וס'
 והכי את הניזיל וס'
 פשיע' דליכא למי'ד
 שפאל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] רש"י ד"ה בין מסק
 דמיס אחרי ק. גיב ל"ע
 מלי כפי מזה וכלשון
 הרשב"ם ז"ל כנ"ב אינו:

לעזי רש"י

טרייטור [אינטומידוי"ר].
משפך.